

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 270. szám

2015. június

*Nagy szeretettel köszöntjük gyülekezetünk pedagógusait!
Istenünk gazdag áldását kívánjuk életükre és
áldozatos munkájukra!*

Ma szívünk ünnepel...

Ma nem tanulni jöttünk.
Ma szívünk ünnepel.
A hálát, amit érzek:
miképpen mondjam el?

Szétszáll a szó a szélben,
habár mélyről fakad,
s e nyíló rózsza élte
pár nap vagy óra csak.

Emlékek kötnek össze:
szavak, számok, betűk.
Utunk, akárhová visz,
követnek mindenütt.

Emlékünk egyre több lesz,
tudásunk mind nagyobb,
Hálás szívvel köszöntünk
tanárt s ünnepnapot.

(Donászi Magda)

Visszatekintés pedagógusnap tájékán

Pedagógusnapkor - vén diákként -
eszembe jutottak tanítóim, tanárain.
Sajnos, az idő nagyon elszaladt. Közülük
már többen nincsenek az élők között.

Különösen az általános iskola alsó
tagozatában tanító tanár nénikre
emlékszem. Ők maradtak meg legjobban az
emlékezetemben.

Első és második osztályban Erzsike
néni tanított. Megtanította nekünk a
„betűvetést”. Kitartóan, türelmesen bánt
velünk. Én balkezesnek születtem (nagy
családunkban vannak még balkezesek
rajtam kívül). Abban az időben, amikor
elsős voltam, már nem szoktatták át a
balkezeseket jobb kézre. Én már az
ügyesebb, bal kezemmel tanulhattam írni.
Erzsike néni sokszor megfogta a kezünket,
hogy a betűk gömbölyűbbek legyenek.
Emlékszem, hogy számtan órán milyen
lelkiismeretesen, alaposan tanultuk a
szorzótáblát. Az egész osztály kórusban
mondta.

Nem maradt nyom nélkül bennem az a
szigorú következetesség, ahogy
tisztelegre, becsületre nevelt minket.
Többször is elmondta nekünk, hogy
legyünk becsületesek, őszinték. Ha valami
rosszat tettünk, ne szégyelljünk bocsánatot
kérni szüleinktől. „Édesapám, édesanyám,
ez és ez történt. Ne tessenek haragudni
érte!” (Ebben az időben sok gyerek
magázta a szüleit.)

Erzsike néni fegyelmezni is nagyon jól
tudott. Volt neki egy nádpálcája, és - ha

szükség volt rá, ha jogos volt - megfelelően használta. Javunkra vált. Ő arra törekedett, hogy átadja nekünk a tudását. Ezen kívül azt is érezhettük, hogy becsületes, egyenes jellemű tanító nénink van.

Harmadik, negyedik osztályban Janki néni tanított. Ő egy finom lelkű, halk szavú, de mégis határozott fellépésű tanító volt. Én tudtam róla, hogy mélyen hívő, katolikus asszony volt. Hitt a jó Istenben, és ez látható volt az életén. Visszaemlékszem, hogyan készített fel minket arra, hogy anyák napján örömet szerezzünk édesanyánknak.

Minden gyermek hímezett egy kis terítőt. Ennek árát (az anyagköltséget) volt, aki ki tudta fizetni a zsebpénzéből. Aki nem tudta, annak ő kölcsönözte az iskolai bélyeg kifizetéséig. (A mi időnkben létezett ún. iskolai takaréketét-bélyeges.) Aki azt sem tudta vállalni, annak ő fizette ki. - Anyák napján, amikor együtt ünnepeltünk édesanyák és gyermekek - az édesanyák meghatva vették át az ajándékot. (Tudták, hogy Janki néni szeretete áll mögötte.)

Janki néni arra tanított minket, hogy szeressük, tiszteljük, becsüljük szüleinket, testvéreinket, nagyszüleinket, tanárainkat és minden embert. A családi élete - egy bizonyos szemszögből nézve - nehéz volt. Szerető férje, és aranyos lánya mellett volt egy szellemileg sérült, beteges fia is. Ők nem adták be semmilyen egészségügyi, vagy más otthonba a fiukat. Úgy alakították ki otthonukat, hogy családjukban neveljék fel beteg gyermeküket, és továbbra is ott éljen velük.

Hívő lelkületű tanítóként nagyon sok szeretetet adott mindnyájunknak. A nehezen kezelhető gyerekeket is tudta - bár velük nagyon nehéz dolga volt - terelgetni. Egy „írás” nagyon rövid ahhoz, hogy leírassam, milyen jó indulás volt az alsó tagozatban átélt sok-sok kedves élmény, amit a tanító néniken keresztül, a jó Istentől kaptam, kaptunk. Legyen áldott az emlékü! Vén diákként szeretném Istennek megköszönni azokat a nevelőket, tanárokat,

akik nemcsak munkájukat végzik el, hanem – a tanításon kívül – a jellemükkel, szívükkel, lelkükkel is formálják a diákok szívét. Adja a jó Isten, hogy sok ilyen pedagógus legyen!

Mi diákok legyünk hálásak a jó Istennek mindazért, amit a pedagógusokon keresztül kaptunk!

(Halász Sándorné)

Az elmúlt hónapban történt

Május első vasárnapján gyülekezetünk gyermekei, iskolásai és ifjúsági csoportja is köszöntötte az anyukákat, nagymamákat. A gyülekezet honlapján (www.pbgy.hu/hu/) található videón a legkisebbek szolgálatából láthatunk egy részletet, de megtekinthető a teljes anyák napi műsor és istentisztelet is.

2015. május 17.-én bemelegítési istentiszteletet tartottunk. Négy testvérünk döntött úgy, hogy új életet szeretne kezdeni Krisztussal, ezért nyilvánosan is kijelenti elköteleződését Isten felé, és hálával fogadja el, hogy az Úr helyette is vállalta a kereszthalált.

Laczkovszki Ámon 2015. május 03.-án elmondott bizonyágtétele:

Megtérésem

Az elmúlt évben, Tahiban jöttem rá, hogy milyen jó Isten közelében lenni.

Sokat tanultam abban a pár napban. Azon kívül, hogy kirándultunk és jól éreztük magunkat a fiú barakkban, rájöttem, hogy szeretném megerősíteni a kapcsolatomat Istennel.

Ökumenikus iskolába járok, minden hétfő reggelt áhítattal kezdjük. Észrevettem magamon, hogy jobban figyelek, mint előtte; akár a katolikus, evangélikus, református vagy baptista templomba megyünk.

Novemberben a barátaim bíztattak, hogy menjek a „barátkozókra”. Béla bácsi vezetésével sokat tanultunk. Hétről hétre mélyült bennünk a vágy, hogy megpecsételjük kapcsolatunkat az Úrral.

6 évesen kezdtem jégkorongozni. Sokat tanultam a csapatmunkáról. Nem lehet önzőnek lenni. Habár egyedül is be lehet vinni a kapuba a korongot, de az a legjobb, ha összedolgozunk.

A gyülekezetben is összetartozunk! Szeretnék én is ebbe a csapatba, családba tartozni.

Ámon 2015. május 17.-én elmondott bizonyágtétele:

Köszöntöm a gyülekezetet, a vendégeket. Először is köszönöm szépen a testvéreknek, hogy 100%-osan támogatták a felvételemet. A gyülekezet már hallotta a bizonyágtételemet, nem szeretném ismételni magam.

Hálás vagyok, hogy születésem óta ide járhatok; hálás vagyok az Úrnak, hogy felnyitotta a szemem és beköltözött a szívembe. Életem végéig Őt szeretném szolgálni és Vele járni a keskeny úton. Végezetül szeretnék elmondani egy verset.

Gerzsenyi Sándor:

Kérés

Noha az én életkorom
Alig-alig mérhető,
Mégis szeretnék szolgálni.
Ugye, hogy ez érthető?

El akarom mondani, hogy
Az Úr Jézust szeretem.
Imádságomban kérem Őt,
Áldja meg az életem!

Őrizzen minden utamon,
Növelje a hitemet,
Sugárzó szeretetével
Töltse meg a szívemet.

Megtérésem története

2013 nyarán, Tahi táborban éreztem magam először közel Istenhez. Nagyon megérintett az a tábor, de mikor jöttek a hétköznapok és vége lett a nyárnak, éreztem, hogy a buzgóságom kezd lankadni.

2014 nyarán, újra mentem Tahi táborba, ahol az énekek és a prédikációk még közelebb vittek Istenhez. Számomra a legáldottabb este a szombat este volt. Mindenki kapott egy követ, ami a bűnünket jelképezte és letehattuk egy kereszt elé, ami azt jelentette, hogy megvalljuk bűneinket Jézus előtt és én hiszem, hogy Jézus engem is megváltott.

Tapasztalom a hétköznapokban, hogy Isten az életemben van. Aznap este, még egy felnőtellel beszélgettünk a megtérésről, ami nagyon megérintett. Szombat utáni reggel pedig éreztem, hogy új életcélom van.

Az őszi bemerítkezésen is éreztem, hogy ehhez a közösséghez szeretnék csatlakozni. Én azért szeretnék bemerítkezni, mert Istennel szeretném leélni az életem és hiszem, hogy Jézus engem is megváltott. Nekem a bemerítkezés a keresztyén életem nem végcélja, hanem a kezdete.

(Gáborka Márk)

Kedves Testvérek! **Pauer Zoltán** vagyok. Nem hívő családból származom életem 36 évét bűnben járva éltem.

Egy szóval jellemezhetném azt az ajándékot, amit kaptam Istentől ez a szó a **Változás**.

Milyen a kapcsolatomban vele? A legjobb barátom Isten. Neki mindent elmondhatok és mindig segít. Nekünk hívő embereknek az a szerencsénk hogy Isten, kegyelmének köszönhetően, még ma is a bűnösök legjobb barátja.

Pár éve az elkeseredés és összeomlás szélén álltam, amikor megszólított Isten és karját nyújtotta felém. Akkor még nem értettem, amit ma már tisztán látok. Ha életem különböző szakaszaira visszatekintek, a

mai tudásommal tudom megérteni azt, mit és miért is enged meg az ördögnek a Jóisten velem és az emberekkel szemben. A Terv miatt.

Mert Istennek mindenikre van egy terve. Rám is volt. Nekem 180°-os változást hozott az életemben. Új alapokra egy teljesen új embert épített.

Szeretném még jobban kihangsúlyozni az **új embert**, hiszen ahogyan egy poharat is összetörünk, össze lehet ragasztani a darabokat, de az akkor is csak egy toldozott foldozott pohár lesz utána.

Ezért is fontos hogy a Jóisten nem a régi, vagy a jelenlegi életünket foltozgatja, hanem új alapokon új életet kapunk tőle.

Csak áldani és magasztalni tudom őt. A változás által, amit hozott nekem. Visszakaptam az életem, családomat, munkámat. De nem utolsó sorban.....

Köszönettel tartozom ezért a gyülekezetnek, kiemelném az imakörben lévő testvéreket, akik segítenek az utamon. Nagyon többet nem beszélnék, csak annyit hogy áldást kívánok mindenkinek testvérek.

Megtérésem története

Először a Kegyelem Tahi táborban éreztem azt, hogy be szeretnék merítkezni. Ott egy szombat este a szervezők kiraktak egy keresztet az udvarra és mindenki kapott egy követ, ami a bűneit jelképezte és le lehetett rakni a kereszthez, ami azt jelképezte, hogy letesszük a bűneinket Isten elé.

Ez az alkalom engem nagyon meghatott. Ez után az alkalom után elmentünk beszélgetni egy barakkvezetővel a megtérésről. Másnap úgy ébredtem, hogy be szeretnék merítkezni. A Béla bácsi által szervezett Tahi táborban sok alkalom volt, ami nekem nagyon tetszett. Az első ilyen egy olyan alkalom volt, ahol mindig egy történetet meséltek Istenről. A másodikban egy Bibliával el lehetett menni egy csendes helyre és olvasni lehetett belőle.

Én ilyenkor éreztem, hogy Isten velem van akkor és szeret. Azért szeretnék bemerítkezni, mert hiszem, hogy Isten szeret és tagja szeretnék lenni egy imaházi közösségnek. Hát ez az én megtérésem története.

(Varsóci Kristóf)

Aki úgy érzi, a csak Isten által adható békességre és megváltásra neki is szüksége van, és szintén be szeretne merítkezni, vagy csak kötetlenül szeretne beszélgetni Isten útjáról, azt szeretettel várjuk minden vasárnapi istentiszteletünkön, valamint az istentisztelet után tartott "Törekvők óráján".

Gyereknep

Pünkösöd előtti szombaton 30-35 gyerek és 10-15 felnőtt részt vételével tartottuk ez évi első gyermeknapunkat.

Reggel 9 órától gyülekeztünk, egy kicsit szorongva, hogy a borongóssá vált májusi időben, hányan gyűlünk össze. Császárné Révész Laura vezetésével énekléssel melegítettünk be, majd a születésnapjuk szerint, a gyerekek 4 évszak-csoportba kerültek.

A csoportokban az óvodáskorú gyerektől a már ballagó nyolcadikosig változatos összetételben voltak a gyerekek, minden évszakba 1-1 felnőtt segítő is becsatlakozott.

A csoportverseny fő témája: Növények a Bibliában volt. Bibliai vetélkedő, igehely kereső, gondolkodtató feladatok mellett sorversenyek, ügyességi feladatok is helyet kaptak. Nagyon jó volt látni, ahogy a nagyobb csoportársak segítették a kisebbeket, hiszen minden egyes feladatban minden egyes csapattag részt vett.

A játékok vége felé a pontozás már nem minden esetben volt objektív, sőt... Mondhatni legtöbbször már a szándék is magasabb pontszámot ért. Így a játék végén

nem tudtunk egyértelmű győztest hirdetni, hiszen minden egyes évszak szép és hasznos valamiért.

A győztesek mi felnőttek voltunk, akik lelkes és hálás gyerekarckokat láthattunk és ismét bizonyosságot nyerhettünk, hogy már a legkisebbeknél is érdemes ige magvakat hullatni.

A játék után jól megérdemelt tízórai-ebéd következett, amiért ismételen köszönetet kell mondani az Anyukáknak, Nagymamáknak, akik gondoltak az éhes sisere hadra.

A játéknap fényét bábelőadás emelte, amit Surányi Péter testvéréknek köszönhattunk.

A gyerekek feszülten figyelték a nyúlgyerek kalandjait és egy kicsit fáradtan, de mégis lelkesen szurkoltak neki, hogy a jó döntést hozza meg.

A sok és tartalmas program után kicsit később, mint terveztük zártuk a gyereknapot. Fáradtan, de fellelkesülten mentünk haza.

Ezúton szeretném megköszönni a szülői segítséget, az időt, a fáradságot, amit nem sajnáltak odaszánni, hogy létrejöjjön a gyereknap.

Laura energiáját többen irigyeltük a nap vége felé, ahogy lelkesen együtt énekelte a gyerekekkel a dalokat. Köszönöm immár második alkalommal a bábelőadást!

Remélem a gyerekek is sok-sok élménnyel gazdagodtak.

Előre a következő gyereknapért!

(Varsóciné Dr. Sipos Emese)

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm a Testvéreket!

A május az érettségik, vizsgák és osztálykirándulások időszaka. Ezekon kívül több hosszú hétvége is van ebben a hónapban, amikor sokan kirándulni mentek, vagy távol élő rokonaikat látogatták meg.

Éppen ezért az ifjúsági órákon az elmúlt hónapban többször csak kisebb létszámban tudtunk részt venni. Az ezen időszakban

tartott ifjúsági órák több okból is nagyon különlegesek.

A csapat állandóan cserélődik, mindig mások vagyunk együtt, éppen ezért nagyon mély és meghitt órák ezek. A megszokott ifjúsági óráink mellett azonban voltak rendhagyó alkalmak is.

Május 8-án a fiatalok a szokott időben gyülekeztek a lelkipásztorlakásban található ifjúsági teremben. Különleges alkalom volt ez, hiszen vendéglőadót vártunk. Császár Levente, az előző ifjúsági vezetők egyike volt aznap este a vendégünk, aki a tanítás szolgálatát végezte köztünk.

Az este érdekesen indult, hiszen az ifjúság az elmúlt 2 évben eléggé megváltozott összetételében, így voltunk, akik Leventét úgy köszöntöttük, mintha mi sem lenne természetesebb, minthogy ő tartja az ifjúsági órát, de voltak olyanok is, akik eddig csak az imaházban egy rövid beszélgetésig jutottak vele. A hangulat oldásaképpen, mivel a fagyvi világnapja volt aznap (bármit is jelentsen ez), fagyival, vagyis pontosabban egy kis jégkrémmel leptük meg az összegyűlt csapatot. Majd következett az est komolyabb része. Éneklés a dicsőítő csapat vezetésével, tanítás és közös imádkozás. Aztán pedig a játék.

Május 22.-én pénteken este külső ifjúsági alkalmat tartottunk. Ez azt jelenti, hogy nem a megszokott formában töltjük el a péntek estét, hanem valamilyen sport vagy kulturális programot szervezünk. Most az In Medias Brass "Gershwin - határok nélkül" című koncertjén vettünk részt a Magyar Rádió Márványtermében!

Az koncert végig a klasszikus és a jazz zene határán mozogott, ugyanis a kvintettel (és a kvintett mellett) fellépett még a Bazsinka Mihály Jazz Trió, Kovács Linda jazzénekes és Fülel Balázs Junior Prima díjas zongoraművész, aki a Zeneakadémia tanára.

A műsor alapvetően George Gershwin műveire épült, amiket a komolyzene és a

jazz oldaláról is meg lehet közelíteni. Nagyon izgalmas és élvezetes este volt.

Szerintem mindannyiunk nevében mondhatom, hogy már nagyon várjuk az iskola és a vizsgaidőszak végét. A reggeltől estig tartó tanulások, kialvatlanság és a folytonos koncentrációt igénylő feladatok nagyon kimerítenek minket.

Gondolom a Testvérek pontosan értik, hogy mire gondolok, hiszen a dolgozó emberek is ezt élik át nap, mint nap. Tehát nagyon vágyunk már egy kis pihenésre, jó nagy beszélgetésekre, közös filmezésre és sportolásra. Úgy tűnik ezeket a terveinket a nyár folyamán meg is tudjuk majd valósítani.

Július végén sor kerül a nyári programjaink legfontosabbjára, az ifi nyaralásra. A helyszínt már kiválasztottuk, idén egy Pápától nem messze fekvő falu, Bakonyjákó lesz a főhadiszállásunk. A környékben rengeteg gyönyörű hely van, sok az erdő és domb, így biztos vagyok benne, hogy nem fogunk unatkozni.

Terveink között szerepel, hogy a közeli termálfürdő mellett, bejárjuk a Bakony rejtett zugait és a sportolásra is lesz lehetőség bőven. Az előző években mindig nagyon jól telt az a pár nap, amit ilyen módon együtt tölthettünk mi fiatalok, s biztos vagyok benne, hogy Isten idén is velünk lesz. Szeretném már most megkérni a testvéreket, hogy gondoljanak erre a kirándulásra imádságos szívvel.

Legfontosabb, hogy ne csak a csapat kovácsolódjon össze jobban és kipihenjük magunkat, hanem az Istennel való kapcsolatunkat is mélyíteni tudjuk, hiszen ez az utazásunk fő célja.

A mindennapos bibliaórák és a közös beszélgetések alkalmával épülni tudunk majd egymás gondolataiból, imáiból. Biztos vagyok benne, hogy Isten mindenki számára tartogat valamit az idei ifi nyaraláson is.

(Lovász Debóra)

Gyorshajtás

A rendőr leállít egy 120-al száguldozó autóst, és ekkor egy tanulságos dolog történt. Megéri...András még egy hosszú pillantást vetett a kilométeróra, mielőtt a villogó rendőrautó előtt lelassított: 120 km/h a kitáblázott 90 helyett.

Ez már a negyedik ebben a hónapban, mint oly sokszor máskor is. Hogy lehet, hogy valakit ennyiszor lemeszelnek?

Amikor a kocsi lelassított, András lehúzott, de nem teljesen az út szélére; hadd izguljon csak a zsarú a mellette alig fél méterre elhúzó autók miatt. Megállt.

A rendőr kiszállt a kocsijából, és egy mappával a kezében előre jött.

József? József a gyülekezetből? Még csak ez kellett! András próbált minél jobban elsüllyedni az ülésben. Ez rosszabb, mint a közlgő büntetés maga. A keresztyén rendőr épp egy saját gyülekezetéből való gyorsajtó embert fogott meg. Egy embert, aki egy hosszú, fárasztó és zaklatott nap után sietett hazafelé a munkahelyről.

Szinte kiugrott az autóból, és ment a rendőr felé, akivel minden vasárnap találkozik a gyülekezetben, de eddig még soha nem látta egyenruhában.

– Hát szia, József! Örülök, hogy látlak! Milyen érdekes, hogy itt találkozunk!

– Szervusz, András – semmi mosoly.

– Hú, de szigorúnak látszik a Biztos úr, éppen most kapta el a felebarátját, aki siet haza a feleségéhez és a gyerekeihez.

– Igen, úgy tűnik: Elkapta. – József kissé zavartan felhúzta a szemöldökét.

Jó jel!

– Nagyon húzós és hosszú napom volt ma. Asszem kissé túlléptem a limitet – de csak most az egyszer, he-he!

András lefelé sandítva arrébb rúgott egy kavicsot az aszfalton.

– Az asszony finom vacsorát készített, már nagyon vár haza. Érted, mire gondolok?

– Tudom, mire gondolsz. És azt is tudom, hogy már kétes hírnévre tettél szert a körzetünkben az őrsön.

Ajjaj, nem jól áll a dolog, itt az ideje taktikát váltani.

– Mennyit mértél?

– 115-öt. Volnál szíves visszaülni az autóba?

– Várj egy kicsit. Amint megláttalak, én azonnal megnéztem az órát, és épp csak súrolta a 100-at.

A hazugság kegyesnek, célravezetőnek tűnt, és “magától” jött.

– Légy szíves, András, ülj be a kocsiba.

András zavartan bemászott a kocsija ajtaján, és becsapta az ajtót. Bambán bámult előre a műszerfalra. Eltelt egy perc, kettő. Lassan, kelletlenül nyúlt az ablaktekerőhöz, de végül nem tekerte le az ablakot, mert látta, hogy József ír a mappán. Vissza a műszerfalra.

Miért nem kérte ez a jogsimat? Bármi történjék is, az tuti, hogy 1-2 hónapig nem ülök ennek az embernek még a környékére sem vasárnap.

Eltelt még 2-3 hosszú perc, majd egy kopogás az ablakon. András kinézett balra, József volt az, kezében egy félbehajtott papírdarabbal. A bűnös mintegy 3 centire lehajtotta az ablakot, épp csak annyira, hogy a papír beférjen.

– Kösz! – András nem nagyon tudta leplezni a gúnyt az arcán és a hangjában.

József szó nélkül ment vissza a rendőrautóhoz, András csak nézte a visszapillantóban.

Felemelte a papírt: Na, nézzük, mennyi. Álljunk csak meg. Ez meg mi? Tréfa? Nem büntetőcédula, az biztos.

András olvasni kezdett:

“Kedves András! Egyszer volt egy kislányom, akit 6 évesen elütött egy autó.

Kitalálhatod: egy gyorsajtó. Pénzbírság, 3 hónap a fogházban, és az illető szabad volt; mehetett haza magához szorítani a kislányait, mind a hármat. Nekem csak egy volt, és most várnom kell a mennyországig, amíg újra megláthatom. Ezerszer próbáltam

megbocsátani annak az embernek, és ezerszer gondoltam, hogy meg is tettem. Lehet, hogy így van, de újra és újra meg kell tennem. Most is. Imádkozz értem, és hajts óvatosan: nekem egy kisfiam maradt. József”

András hátranézett, és látta, hogy a rendőrautó megfordul, és elindul visszafelé az úton. Csak bámult a távolba, amíg a kocsi eltűnt. Szétesve ült a kocsiban 20 percig, aztán beindította a motort, elindult, és lassan, az Úrhoz bűnbocsánatért esedezve hajtott hazafelé, hogy aztán otthon percekig szorongassa magához meglepett feleségét és gyerekeit.

Ne ölj!

Ne kockáztass!

Esélyt se adj rá!

FAKANÁL

Bolognai Rakott csusza

Hozzávalók: 1 kg darált hús, 3 dl paradicsomszósz, 2 fej hagyma, 5 gerezd fokhagyma, 1 kávéskanál bazsalikom, 1 csipet oregánó, 2 evőkanál zsemlemorzsa, kevés só, kevés frissen őrölt bors, kevés vaj a tál aljára, 20 dkg reszelt sajt a tetejére, 40 dkg csuszatészta

Elkészítés: A hagymát apróra vágjuk, a fokhagymát kés lapjával megnyomjuk, majd kevés olajon mindkettőt megpároljuk. Hozzáadjuk a darált húst (lehet sertés, pulyka, de marha is), és fehéredésig pirítjuk. Sózzuk, borsozzuk, majd felöntjük paradicsomszósszal. Levesszük a tűzről, összekeverjük a zöldfűszerekkel.

A tészta 1/3 részét a kivajazott és kevés zsemlemorzzával megszórt sütőtál aljára sorakoztatjuk, és rátesszük a ragu felét. Erre kerül egy újabb tésztaréteg, amire ismét ragut teszünk. A tetejét beborítjuk újabb tésztaréteggel, és reszelt sajtot szórunk rá. Ha így készítjük az ételt, akkor az oldalánál óvatosan felöntjük 4 dl vízzel, majd alufóliával - vagy fedeles edény esetén annak a tetejével - leborítjuk.

Előmelegített sütőben végig fólia vagy az

edény teteje alatt készre sütjük. A sütőben hagyjuk kihűlni kicsit.

Megjegyzés: Ha valaki nem biztos annyira magában, enyhén elő is főzheti a tésztát. Nem kell készre főzni, hiszen a raguval együtt a fólia alatt tovább készül az étel. Az előző esetben a tészta a tetején kicsit ropogós marad, és könnyebben, szebben, esztétikusabban tálalható.

Cseresznyés kuglóf

Hozzávalók (3 adag): 27 dkg cukor, 3 db tojás, 7 evőkanál víz, 7 ek napraforgó olaj, 27 dkg finomliszt, 1 csomag sütőpor, 1 csipet só, 20 dkg cseresznye, 1 lapos ek cukrozatlan kakaópor

Elkészítés:

A 3 tojást a cukorral jól összeturmixoljuk, amíg ki nem fehéredik. Hozzáadjuk a vizet, az olajat, a sót, majd a sütőporos lisztet.

Alaposan összedolgozzuk, amíg jó sima tésztát nem kapunk.

Hozzákeverjük az előzőleg kimagozott cseresznyét. Elfelezzük a masszát, egyik felébe keverjük a kakaóport.

Vajazott, lisztezett kuglófformába öntjük a barna részt, ennek a tetejére a fehérén maradtat.

200 C fokon megsütjük (sütési mód: alul-felül sütés), végezzünk tűpróbát! Ha kihűlt, tálcára borítjuk, majd porcukorral díszítve tálalhatjuk. Jó étvágyat!

ISKOLAI HUMOR

Tanárnő a szülőnek:

- Nos, a gyerekéről egyetlen pozitív dolgot tudok elmondani.

- Mi az?

- Hát... az osztályzatait elnézve biztos vagyok benne, hogy nem szokott puskázni...

- Gyerekek, ki tudná megmondani, hogy miért nevezzük anyanyelvünknek a magyart? - kérdi a tanár.

- Azért, mert apa soha nem jut szóhoz - válaszol Sanyika.

Pistike elkészik az iskolából reggel. A barátja megkérdezi tőle:

- Te, miért késtél el ma reggel?

Erre Pistike:

- Egy focimeccsről álmodtam, de hosszabbítás volt és tovább kellett aludnom...

Az iskolában a tanító néni így szól Pistikéhez:

- Pistike, ha anyukádnak van három almája, és hétfelé kell osztania, mit csinál?

- Kompótot!

Pistike bemegy a gyógyszerertárba:

- Kérek egy doboz fájdalomcsillapítót!

- Hol fáj, fiam? - kérdezi a gyógyszerész.

- Most még sehol, de ma kapom meg a bizonyítványomat.

- Pistike, az utóbbi időben egyre jobb és jobb osztályzatokat kapsz. Valld be, ki segít?

- A televízió! Elromlott.

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra:

pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Előljárási megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gyülekezet vezető: **Laczkovszki János**

Gondnok: **Horváthné Császár Márta**
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgv.hu